

که جلاله عاید بتعظیم و توقیر حضرت رسالت
صلی الله علیه و سلم میشود و در هر کس هست
فصلت **الفصل الاول** در شأن
خدای تعالی و اظهار بزرگی قدر آن
حضرت در حق عزت شانه حق عزت آن و تعالی و جلال
میفرماید که اگر جاوید رسول من انفسکم یعنی از قرآن بخیر
خواندند اند یعنی حق تعالی امارت که یا اعراب یا جمیع خلائق
را بر اخلاص و فرمان اعلام فرموده است رسولی را از خود
و فاضلترین خلائق بخت کرد و در روایت دیگر آمده است
الذی بخت فی الامین رسول الله یعنی رسولی از ایشان
بر تلیخه که او را معرفت دارند و صدق و امانت او میدارند
تا برین دروغ نگفته و دایم ایشانرا نصیب کرد و در هر یک
قبیل بود الا که ایشانرا با حضرت رسالت صلی الله علیه
و سلم خویشی از طرف مادر یا پدر بود و این نیز همان رسول
من انفسکم بر قرآن فتح قال انفسکم اشاره به اینست
و بعد از آن او را به اوصاف عبود استنا پیش میکنند و بعد
هر وقتا میگوید که هر کس که عین برهانه و رشاد است
و عناد ایشان از دین هر کس که بروی دستور و توقیر و در مانی
آن حضرت با مؤمنان در هر حد بعضی گفته اند حق عزت آن

در هر یک
قبیل بود

رسول خود را دو اسم از اسمها رخصه که آن روف و رحیم است
داده و از علی بن ابی طالب یعنی الله عزه من انفسکم رواایت
کردند اند که بعضی از روی حسب و نسب و خویشی از ایشان
و از آدم تا پیغمبر صلی الله علیه و سلم همه بطاع تو گذر کرد اند
و ستافرح در میان بود و جعفر صادق گفته است حق تعالی عالم
بود بر آنکه خدای تعالی از طاعت او عباد خداوند و ایشانرا اعلام کرد
تا بداند که خلاصه خدایت نباشد اند و در میان ایشان
شخصی را بخلعت نبوت شرف گردانیده و او را بحلیه رحمت
و رفاهت آراستند داشت تا پیغمبر شد و خدای تعالی را دعوت
بخی کند و هر کس مطیع و موافق او باشد مطیع و موافق
حق باشد که حق عزت آن فرمود و من یطع الرسول فقد
اطاع الله و جبر فرمود و ما ارسلنا الا رحمة للعالمین
یعنی از علما گفته است حق عزت آن و رسول خدا را نبور رحمت
آراستند گردانند و جمیع صفات و ثبایل او بر خدای تعالی رحمت
است و هر کس نبور رحمت او فایز شد در دنیا و عقبی
از هر کمالات خلاص یافت و همه مطلوبات رسید و این
و ما ارسلنا الا رحمة للعالمین دلاله برین دارد که عبودیت
و ممانه او نسبت به با خلق رحمت است و حدیث جبروتی خیر
لام و مانی خیر کم بتدریج نبوت و کرامت و این فرمود